

De gamlas dag firad i Rone

Söndagen den 6 augusti hade Rone-Eke kyrkliga ungdomskrets inbjudit alla 65-åringar och äldre inom Rone och Eke församlingar till De gamlas dag i Rone. Av de omkring 150 inbjudna hade ett åttioital infunnit sig.

Högtidsdagen inleddes med högmässa och nattvardsgång i församlingens kyrka, som dagen till ära var smyckad med blommor och björkar. Sedan psalmen 66 sjungits, höll pastor Joel skriftermålstal, vari han utgick från Markus 6: 31: Jesus sade: Kommen allena avsides med mig och vilen eder något litet.» Talaren framhöll bl. a. att hur olika vi människor än må vara och ha det, så behöva vi särskilda vilostunder på vår färd genom livet, stunder, då vi koppla av sinnet från vardagens jäkt och mångahanda och samlar tankarna kring det enda nödvändiga. I den kort därefter följande högmässopredikan talade pastorn över ämnet Genom trångnål till seger. Hur mörk och ond tiden än må vara, blir det aldrig riktigt hopplöst och hjälplöst för dem, som hålla fast vid Guds ord och löften, ty de äga den »tro, som skådar dag, där världens ögon blott se natt». Den i den heliga striden ständaktige vinner en oförgånglig segerkrans. Gudstjänsten avslöts med den underbart vackra »korsfärdpsalmen» Härlig är jorden.

Därefter samlades dagens hedersgäster, de gamla, och övriga kyrkobesökare till samkväm i godtemplarloksalen. Kretsmedlemmen Elsa Pettersson, Eke, läste en dikt och riktade några varma välkomstord till gästerna. Några medlemmar ur kretsen sjöngo Var välkommen envar under ungdomens tak, till vilken sång komministern anknöt i sitt hälsningsaförande, vari han bl. a. framhöll, att trots ofärdstid var det nu femte gången man firade De gamlas dag i Rone — första gången år 1939 — och att dessa »dagar» alltid präglats av tacksamhet och glädje såväl hos gäster som hos värdfolk, och uttalade den förhoppningen, att även den innevarande dagen måtte bli ett lust och kärt minne för alla. De gamlas tacksamhet kom också snart till uttryck i handling. De hade väl knappast hunnit konstatera kyrkkaffets java-äkthet, förrän en av gästerna föreslog, att man skulle upptaga en kollekt till kretsens verksamhet, ett förslag som väckte allmänt gillande. Hjärtligt tack för den goda kollekten! Därefter följde underhållning, varvid fru Sonja Olofsson och frkn Viola Pettersson sjöngo några hyllningssånger till Far och Mor och barndomshemmet. Efter en kort paus, varunder de gamla återupplivande bekantskapen med varandra från forna dar, bjöd kretsen på saft och småbröd. Viola Pettersson läste på ett förtjänstfullt sätt några dikter om vilken frid och trygghet den människa äger, som lägger allt i Guds och tager allt som ur Guds hand. Därefter sjöngo sängerskorna »Jag är pilgrim, jag är en främling» av Dana. F. fjärdingsmannen P. Pettersson, Smittsarve, gjorde sig till tolk för gästerna och uttalade å deras vägnar ett hjärtligt tack till ungdomskretsen för dagens uppbyggliga o. angenäma samvaro. Högtidsdagen avslöts med en andaktsafund, varvid komminister Hallén med utgångspunkt från Kol. 2: 6—7 talade över ämnet »Överflöden i tacksägelse» och framhöll, att hur tungt och mödoramt ett liv än må vara, så har dock varje kristen människa anledning att instämma med psalmsångerskan: »Jag kan icke räkna dem alla, de prov på Guds godhet jag rönt».

Så var det tid för ung och gammal att bryta upp. De gamla — ett minne rikare, de unga — tacksamma och glada över att ha fått sprida lite solsken över deras väg, som på grund av ålder och krämpor året om är hänvisade till att leva i sin lilla kammar i väntan på den Oförankomliga. Många av de gamla uttryckte i avskedets stund sin glädje och tacksamhet över att än en gång ha fått vara med om firandet av de gamlas dag och att en strålände sol från molnfrö himmel gav särskild glans och stämning åt dagen. Måne icke också många av de gamla återvände hem i den glada förvissningen, att det finns en sommar, som ej förgår, en fågring, som aldrig förvissnar, en otömlig kärlek, som en gång skall segra över all köld och kärlekslöshet i vår sönderslitna, olyckliga mänsklighet.